

De tyska psi-testerna 2014

Tyskarna testar personer med påstått märkliga förmågor varje år. **Jesper Jerkert** refererar de senaste testerna.

VoF:s TYSKA MOTSVARIGHET GWUP har för elfte året i rad anordnat sina s.k. psi-tester, där personer med påstått märkliga förmågor blivit satta på prov, och jag refererar här den redogörelse som tryckts i GWUP:s tidskrift *Skeptiker*.¹ Psi-testerna genomförs under en helg varje år, då man samlar ihop de personer som anmält intresse att bli testade och som man kommit överens med avseende försöksuppläggningsen. Försöksledare år 2014 var Martin Mahner och Rainer Wolf. Tre personer testades i Würzburg.

En person som vill omnämnas som RK menade att han med "positiv eller negativ mental energi" kunde påverka växters tillväxt. Sesamfrön sattes i kaffesump i 64

små petriskålar. Hälften blev sedan negativt och hälften positivt "bestrålade" av RK, som själv valde vilka 32 skålar som skulle få vilken behandling. Därefter slumpade man i RK:s frånvaro fram 50 av de 64 skålarna, och ställde dem i en förseglad låda i tre dygn (sesamfrö gror i mörker). När förseglingen bröts var plantorna ca 3–4 cm höga. RK skulle nu tala om vilka han hade bestrålat positivt respektive negativt. Dessa angivelser var rätt i 28 fall av 50. Det hade krävts 40 rätt eller fler för att RK skulle ha ansetts lyckas. RK verkade dock fortsatt övertygad om sin förmåga.

Nästa testperson var naturopaten (*Heilpraktiker*) Uwe Rütth, som uppfunnit det homeopatiska gödningsmedlet *Uraquardonat*. Detta testades på ett sätt som liknade testet med RK. En jästsuspension i sockerlösning hölldes i 60 tomma ölfaskor, varav 30 också fått en tillsats av *Uraquardonat*. Det homeopatiska medlet tillsattes i potens D24, det vill säga den ursprungliga substans som enligt Rütth är verksam har späts i vatten till proportionen 1:10²⁴. Ballonger späades över flaskhalsarna, så att de skulle blåsas upp allteftersom koldioxid bildades. 50 flaskor slumpades fram i Rütths frånvaro, så att det inte nödvändigtvis skulle vara en helt jämn fördelning av flaskor med respektive utan tillsatt *Uraquardonat*.

Under gasbildningsfasen gick försöksledaren Rainer Wolf runt och mätte ballongerna med skjutmått, varvid en råkade spricka. Vid testets slut fanns det alltså 49 flaskor med tillhörande ballonger. Rütths uppgift var att ange vilka av de 49 som innehållit gödningsmedlet. Kuriöst nog ansåg Rütth att hans medel skulle medföra mindre gasbildning (och också bättre tillväxt av jästen). Rütth fick 19 rätt av 49, väldigt långt ifrån vad som hade krävts för att

finna hans påstående intressanta och värda att följa upp. Rüth var mycket överraskad över att testet slagit så fel, eftersom det hade fungerat så bra hemma.

Den sista testpersonen var rutgångare och hette Hilmar Prosche. Han var f.d. grävmaskinist och hade ofta använt slagruta för att finna ledningar och rör, så att han inte skulle gräva sönder dem. Han höll sig inte med någon avancerad teoribildning kring sin förmåga, eller med en allmänt esoterisk världsbild, utan ville bara utsätta sig för ett objektivt test. Prosche skulle detektera en metallplatta på en gräsmatta. I varje försök skulle han peka ut en av tio möjliga platser, varav metallplattan slumpats till att ligga på en av platserna och träplattor placerats på de övriga nio. Både metallplattan och träplattorna var övertäckta av tvättdappar. Man gjorde 13 försök, varvid det slumpmässigt förväntade resultatet är 1,3 rätt. Prosche fick 1 rätt.

Prosche var besviken över resultatet och medgav att detta var en bitter erfarenhet. Han erkände likväl testets giltighet, vilket är ovanligt bland dem som blivit testade av GWUP (och misslyckats). Antagligen kan denna ödmjukhet tillskrivas Prosches jordnära syn på rutgångeriet.

GWUP är att gratulera för att de år efter år lyckas genomföra en handfull tester som är metodologiskt sunda och pedagogiskt meningsfulla, och dessutom i en vänlig atmosfär.

Not

1. Martin Mahner, "Die Psi-Tests der GWUP 2014", *Skeptiker* nr 3, 2014, s. 128–131. Testerna tycks bara ha nämnts en gång tidigare i *Folkvett*, nämligen i nr 2, 2013, s. 29–31.